II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1833 AL COMISIEI

din 14 iulie 2021

de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului prin precizarea criteriilor pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală la nivelul grupului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE ([1]), în special articolul 2 alineatul (4),

întrucât:

(1) Pentru a stabili dacă persoanele efectuează tranzacții pe cont propriu sau dacă furnizează servicii de investiții în instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și în instrumente financiare derivate pe acestea în Uniune ca o activitate auxiliară în raport cu activitatea lor principală, evaluarea ar trebui să se efectueze la nivel de grup. În conformitate cu definiția de la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), se consideră că un „grup" cuprinde societatea-mamă și toate filialele acesteia. În sensul prezentului regulament, grupul include entitățile situate în Uniune și în țări terțe, indiferent dacă grupul are sediul în Uniune sau în afara acesteia.

(2) Evaluarea ar trebui efectuată sub forma a trei teste alternative („teste privind activitatea auxiliară"), care se bazează pe activitatea de tranzacționare a persoanelor din cadrul grupului. Testele ar trebui să stabilească dacă persoanele din cadrul grupului tranzacționează pe cont propriu. Dacă persoanele respective furnizează servicii de investiții în instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea în Uniune într-o măsură atât de mare în raport cu activitatea principală a grupului, încât activitățile respective nu pot fi considerate ca fiind auxiliare la nivelul grupului, atunci persoanele respective ar trebui să obțină autorizarea ca firmă de investiții. Pentru a ține seama de realitatea economică a grupurilor eterogene care trebuie să stabilească dacă activitatea lor de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitățile lor comerciale principale, acestor persoane ar trebui să li se permită să decidă care dintre cele trei teste alternative să fie efectuate pentru a stabili dacă activitatea lor de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitatea principală a unui anumit grup. Dacă rezultatul oricăruia dintre aceste teste confirmă că activitatea de tranzacționare a unei persoane este auxiliară, activitatea respectivă ar trebui considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2014/65/UE.

([1]) JO L 173, 12.6.2014, p. 349.

([2]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(3) Conform primului test alternativ, activitatea unei persoane ar trebui să fie auxiliară activității principale dacă valoarea netă a expunerii sale noționale existente în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea pentru decontare în numerar tranzacționate în Uniune, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri sau a certificatelor de emisii sau instrumentelor derivate pe acestea tranzacționate într-un loc de tranzacționare, se situează sub pragul anual de 3 miliarde EUR („testul privind pragul *de minimis*").

(4) Al doilea test alternativ compară dimensiunea activității de tranzacționare a unei persoane cu activitatea globală de tranzacționare a grupului în Uniune („testul privind tranzacționarea"). Dimensiunea activității de tranzacționare a unei persoane ar trebui să fie determinată prin deducerea din dimensiunea activității globale de tranzacționare desfășurate de persoana respectivă a sumei dimensiunii tranzacțiilor efectuate în scopul asigurării lichidității intragrup sau în scopul managementului riscurilor, în scopul reducerii, măsurabile în mod obiectiv, a riscurilor directe legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei sau în scopul îndeplinirii obligațiilor de a furniza lichidități într-un loc de tranzacționare („tranzacții privilegiate"). Contractele la care este parte persoana din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) ar trebui să fie deduse din activitatea de tranzacționare a unei persoane. În activitatea globală de tranzacționare a grupului în Uniune sunt incluse tranzacțiile privilegiate și contractele la care este parte o persoană din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE.

(5) Dimensiunea activității de tranzacționare ar trebui să fie determinată în funcție de valoarea noțională brută a contractelor care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea din Uniune, pe baza unei medii mobile pe cele trei perioade anuale precedente.

(6) Dimensiunea activității de tranzacționare utilizată ca parametru în cadrul testului privind tranzacționarea este utilizată ca substituent pentru activitatea comercială pe care o desfășoară persoana sau grupul cu titlu de activitate principală. Punerea în practică a acestui substituent ar trebui să fie simplă și eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru persoanele vizate, întrucât are la bază datele care trebuie deja colectate pentru asigurarea conformității, de exemplu pentru raportarea tranzacțiilor, asigurând în același timp un test reprezentativ.

(7) Acest substituent este adecvat, deoarece se consideră că o entitate rațională care are aversiune la risc, cum ar fi un producător, un operator din sectorul prelucrării sau un consumator de mărfuri sau de certificate de emisii, va acoperi împotriva riscurilor volumul activității comerciale din cadrul activității sale principale cu un volum echivalent de instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea. Prin urmare, volumul întregii activități de tranzacționare cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea, cuantificat prin valoarea noțională brută a suportului, este un substituent adecvat pentru dimensiunea activității principale a grupului. Dat fiind că grupurile a căror activitate principală nu este legată de mărfuri sau certificate de emisii nu ar recurge la instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau pe certificate de emisii ca instrument de reducere a riscurilor, tranzacțiile lor cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea nu ar trebuie să se califice drept tranzacții de acoperire a riscurilor.

(8) Utilizarea instrumentelor financiare derivate pe mărfuri ca instrument de reducere a riscurilor nu poate fi însă considerată un substituent perfect pentru întreaga activitate comercială pe care persoana sau grupul o desfășoară cu titlu de activitate principală, deoarece este posibil ca aceasta să nu ia în considerare alte investiții în active imobilizate care nu sunt legate de piețele instrumentelor financiare derivate.

(9) Este posibil ca al doilea test să nu cuantifice în mod corespunzător activitatea principală a persoanelor care efectuează investiții de capital importante, comparativ cu dimensiunea acestora, de exemplu în crearea de infrastructuri, de instalații de transport și de instalații de producție. Testul nu recunoaște nici investițiile care nu pot fi acoperite împotriva riscurilor pe piețele financiare. Este, așadar, necesar să se prevadă o a treia metodă care să utilizeze un parametru ce are la bază capitalul angajat pentru a determina dacă respectiva activitate de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitatea principală a grupului.

(10) Al treilea test alternativ, testul privind capitalul angajat, este prevăzut pentru a se ține seama de realitatea economică a grupurilor eterogene care trebuie să evalueze dacă activitatea lor de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitatea lor principală, inclusiv a grupurilor care efectuează investiții de capital importante, comparativ cu dimensiunea lor, de exemplu în crearea de infrastructuri, de instalații de transport și de instalații de producție, precum și a celor care efectuează investiții care nu pot fi acoperite cu ușurință împotriva riscurilor pe piețele financiare. Dat fiind că cele trei teste alternative răspund unor realități economice subiacente diferite ale diverselor grupuri, toate testele ar trebui să fie metode în egală măsură adecvate, alternative și independente pentru a stabili dacă activitatea de tranzacționare este auxiliară în raport cu activitatea principală a unui anumit grup. Dacă rezultatul oricăruia dintre aceste teste confirmă că activitatea de tranzacționare a unei persoane este auxiliară, activitatea respectivă ar trebui să fie auxiliară în raport cu activitatea principală în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2014/65/UE.

([3]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(11) Al treilea test utilizează capitalul estimat pe care un grup nefinanciar ar fi obligat să îl dețină pentru a acoperi riscul de piață inerent pozițiilor sale care rezultă din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea în Uniune, altele decât cele care rezultă din tranzacții privilegiate, ca substituent pentru valoarea activităților auxiliare desfășurate de persoanele din cadrul unui grup. Cadrul elaborat sub auspiciile Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară și pus în aplicare în Uniune prin Directiva 2013/36/UE se utilizează pentru a aplica pozițiilor o ponderare proporțională a capitalului noțional. Conform acestui cadru, poziția netă pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, un certificat de emisii sau un instrument financiar derivat pe acesta în Uniune ar trebui să se determine prin compensarea pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte pe un anumit tip de contract derivat pe mărfuri, certificat de emisii sau contract derivat pe acesta, cum ar fi un contract futures, o opțiune, un contract forward sau un warrant. Pentru determinarea poziției nete, compensarea ar trebui să se facă indiferent de locul unde este tranzacționat contractul, de contrapartea la contract sau de scadența contractului. Poziția brută pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, un contract pe certificate de emisii sau un contract derivat pe acestea ar trebui, pe de altă parte, să se calculeze prin însumarea pozițiilor nete ale tipurilor de contracte care se referă la o anumită marfă, un anumit certificat de emisii sau un anumit instrument financiar derivat pe acesta. În acest context, pozițiile nete pe un anumit tip de contract derivat pe mărfuri, contract pe certificate de emisii sau contract derivat pe acestea nu ar trebui să fie compensate între ele.

(12) În cadrul celui de al treilea test, valoarea capitalului estimat al unui grup ar trebui apoi să fie comparată cu valoarea efectivă a capitalului angajat al acelui grup, care ar trebui să reflecte dimensiunea activității sale principale. Capitalul angajat ar trebui să fie calculat pe baza sumei activelor totale ale grupului minus datoriile curente. Datoriile curente respective ar trebui să cuprindă datoriile care trebuie decontate în termen de 12 luni.

(13) Testele privind caracterul auxiliar al activității au scopul de a verifica dacă persoanele din cadrul unui grup care nu sunt autorizate în conformitate cu Directiva 2014/65/UE ar trebui să solicite autorizarea ca urmare a dimensiunii relative sau absolute a activității lor din Uniune cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea. Testele privind caracterul auxiliar al activității stabilesc dimensiunea activităților din Uniune cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea pe care persoanele din cadrul unui grup le pot efectua fără autorizare, în conformitate cu Directiva 2014/65/UE, dat fiind că aceste activități sunt auxiliare în raport cu activitatea principală a grupului. Prin urmare, este oportun să se calculeze dimensiunea activității auxiliare a grupului prin utilizarea de criterii care să excludă, pentru toate cele trei teste, activitatea desfășurată de membrii grupului autorizați în conformitate cu directiva menționată anterior, în scopul de a evalua dimensiunea activității auxiliare veritabile pe care o desfășoară membrii neautorizați ai grupului.

(14) Pentru ca participanții pe piață să poată să planifice și să își desfășoare activitatea în mod rezonabil și pentru a ține seama de sezonalitatea activității, calculul efectuat cu ajutorul testelor alternative prin care se stabilește când o activitate este considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală ar trebui să se bazeze pe o perioadă de trei ani. Prin urmare, entitățile ar trebui să evalueze anual dacă încalcă unul dintre cele trei praguri ale celor trei teste alternative, calculând o medie simplă pe trei ani succesivi. Această obligație nu ar trebui să aducă atingere dreptului autorității competente de a solicita în orice moment unei persoane să raporteze pe ce bază și-a evaluat activitatea, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (j) punctele (i) și (ii) din Directiva 2014/65/UE, ca fiind auxiliară în raport cu activitatea sa principală.

(15) Tranzacțiile care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscul direct legat de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei și tranzacțiile intragrup ar trebui abordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]). Cu toate acestea, în ceea ce privește tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei, Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei ([5]) se referă numai la instrumentele financiare derivate care nu sunt tranzacționate pe piețe reglementate, în timp ce articolul 2 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE acoperă instrumentele financiare derivate tranzacționate în locuri de tranzacționare. Prin urmare, atunci când testele privind caracterul auxiliar al activității acoperă în mod egal instrumentele financiare derivate tranzacționate pe piețele reglementate și instrumentele financiare derivate care nu sunt tranzacționate pe piețele reglementate, este oportun să se ia în considerare instrumentele financiare derivate tranzacționate pe piețele reglementate în legătură cu tranzacțiile care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei.

([4]) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

([5]) Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11).

(16) În anumite circumstanțe, de exemplu atunci când lichiditatea existentă a pieței este insuficientă sau nu este disponibil un contract derivat corespunzător, este posibil ca un risc comercial să nu poată fi acoperit prin utilizarea unui contract derivat pe mărfuri direct legat de acesta, și anume un contract care are exact același suport și aceeași dată de decontare ca riscul care este acoperit. În acest caz, persoana în cauză ar trebui să aibă posibilitatea de a recurge la acoperirea riscurilor prin substituent, utilizând un instrument strâns corelat pentru a-și acoperi expunerea, cum ar fi un instrument cu un activ-suport diferit, dar foarte apropiat. În plus, se permite acoperirea riscurilor la nivel macro sau la nivel de portofoliu de către persoanele care încheie contracte derivate pe mărfuri pentru a acoperi un risc legat de riscurile lor globale sau de riscurile globale ale grupului. Contractele derivate pe mărfuri încheiate pentru acoperirea riscurilor prin substituent, la nivel macro sau la nivel de portofoliu ar trebui să constituie acoperire a riscurilor în sensul testelor privind caracterul auxiliar al activității. Dacă o persoană care aplică testele privind caracterul auxiliar al activității recurge la acoperirea riscurilor la nivel macro sau la nivel de portofoliu, s-ar putea ca aceasta să nu fie în măsură să stabilească o legătură directă între o anumită tranzacție cu un instrument financiar derivat pe mărfuri și un risc specific direct legat de activitățile comerciale și de finanțare a trezoreriei, risc care se dorea a fi acoperit prin încheierea acelei tranzacții. Riscurile direct legate de activitățile comerciale și de finanțare a trezoreriei pot fi complexe, de exemplu mai multe piețe geografice, produse, orizonturi de timp sau entități. Portofoliul de contracte derivate pe mărfuri încheiate pentru a atenua riscurile respective poate fi rezultatul unor sisteme complexe de management al riscurilor. În astfel de cazuri, sistemele de management al riscurilor ar trebui să împiedice clasificarea tranzacțiilor care nu vizează acoperirea riscurilor drept tranzacții de acoperire a riscurilor și să ofere o imagine suficient de dezagregată a portofoliului de acoperire, astfel încât componentele speculative să fie identificate și luate în considerare la calcularea pragurilor. Pozițiile nu ar trebui să se califice drept poziții care reduc riscurile legate de activitatea comercială doar pe motivul că fac parte, la nivel general, dintr-un portofoliu de reducere a riscurilor.

(17) Un risc poate evolua în timp și, în vederea adaptării la evoluția riscului, este posibil ca instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau pe certificate de emisii încheiate inițial pentru reducerea riscului legat de activitatea comercială să trebuiască să fie compensate prin utilizarea de contracte suplimentare derivate pe mărfuri sau pe certificate de emisii. Drept urmare, acoperirea unui risc poate fi obținută printr-o combinație de contracte derivate pe mărfuri sau pe certificate de emisii, inclusiv prin compensarea contractelor derivate pe mărfuri care compensează contractele derivate pe mărfuri care nu mai au legătură cu riscul comercial. În plus, evoluția unui risc care a fost abordat prin deschiderea unei poziții pe un instrument financiar derivat pe mărfuri sau pe certificate de emisii în scopul reducerii acelui risc nu ar trebui să ducă la reevaluarea ulterioară a poziției respective și la concluzia că nu era o tranzacție privilegiată *ab initio*.

(18) Regulamentul delegat (UE) 2017/592 al Comisiei ([6]) completează Directiva 2014/65/UE în ceea ce privește criteriile pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală. Directiva respectivă a fost modificată la 16 februarie 2021 prin Directiva (UE) 2021/338 a Parlamentului European și a Consiliului ([7]), conține noi dispoziții referitoare la exceptarea activităților auxiliare și la testele privind caracterul auxiliar al activității și împuternicește Comisia să adopte un act delegat care să specifice criteriile pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală la nivelul grupului. În special, s-a eliminat testul privind dimensiunea pieței globale, deoarece peisajul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri din Uniune s-a schimbat într-o asemenea măsură încât, prin aplicarea testului respectiv, anumite entități nu ar mai fi eligibile să beneficieze de derogarea privind activitățile auxiliare, chiar și fără să își fi modificat conduita în afaceri. De asemenea, se introduce testul privind pragul *de minimis* și se modifică pragurile pentru testul privind tranzacționarea și testul privind capitalul angajat. În consecință, Regulamentul delegat (UE) 2017/592 ar trebui să fie abrogat și înlocuit de prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Clasele de active eligibile pentru testul privind caracterul auxiliar al activității

Pentru a fi considerate auxiliare în raport cu activitatea principală a grupului, activitățile persoanelor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (j) punctele (i) și (ii) din Directiva 2014/65/UE trebuie să fie legate de una sau mai multe dintre următoarele clase de active:

(a) instrumentele financiare derivate pe mărfuri care sunt legate de o marfă sau de un activ-suport menționat(ă) în secțiunea C punctele 5, 6, 7 și 10 din anexa I la Directiva 2014/65/UE;

([6]) Regulamentul delegat (UE) 2017/592 al Comisiei din 1 decembrie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la criteriile pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală (JO L 87, 31.3.2017, p. 492).

([7]) Directiva (UE) 2021/338 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2021 de modificare a Directivei 2014/65/UE în ceea ce privește cerințele în materie de informații, guvernanța produselor și limitele pozițiilor, precum și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/878 în ceea ce privește aplicarea acestora în cazul firmelor de investiții, pentru a contribui la redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 (JO L 68, 26.2.2021, p. 14.).

(b) certificatele de emisii menționate în secțiunea C punctul 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE sau instrumentele financiare derivate pe certificate de emisii menționate în secțiunea C punctul 4 din anexa I la Directiva 2014/65/UE.

Articolul 2

Teste privind caracterul auxiliar al activității

(1) Activitățile persoanelor menționate la articolul 1 sunt considerate auxiliare în raport cu activitatea principală la nivelul grupului dacă îndeplinesc oricare dintre condițiile următoare:

(a) valoarea netă a expunerii noționale existente în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe mărfuri pentru decontare în numerar sau certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea pentru decontare în numerar tranzacționate în Uniune, calculată în conformitate cu articolul 3, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri sau a certificatelor de emisii sau instrumentelor derivate pe acestea tranzacționate într-un loc de tranzacționare, se situează sub pragul anual de 3 miliarde EUR (testul privind pragul *de minimis*);

(b) dimensiunea activităților respective, calculată în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), reprezintă 50 % sau mai puțin din dimensiunea totală a celorlalte activități de tranzacționare ale grupului, calculată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);

(c) capitalul angajat estimat pentru desfășurarea activităților respective, calculat în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (3), nu reprezintă mai mult de 50 % din capitalul angajat la nivelul grupului pentru desfășurarea activității principale, calculat în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

(2) Se consideră că un grup cuprinde societatea-mamă și toate filialele acesteia. Grupul include entitățile situate în Uniune și în țări terțe, indiferent dacă grupul își are sediul în Uniune sau în afara acesteia.

Articolul 3

Testul privind pragul *de minimis*

(1) Valoarea netă a expunerii noționale existente menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (a) se stabilește prin calcularea mediei valorilor noționale existente nete la sfârșit de lună agregate pentru ultimele 12 luni care rezultă din toate contractele care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri pentru decontare în numerar sau certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea pentru decontare în numerar încheiate în Uniune de o persoană din cadrul unui grup.

Valorile noționale existente nete menționate la primul paragraf se calculează pe baza tuturor contractelor care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri pentru decontare în numerar sau certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea pentru decontare în numerar care nu sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare, la care orice persoană situată în Uniune este parte în cursul perioadei contabile anuale relevante menționate la articolul 6 alineatul (2).

Contractele care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri sau instrumente financiare derivate pe certificate de emisii pentru decontare în numerar menționate la primul și al doilea paragraf includ toate contractele derivate referitoare la mărfuri sau certificate de emisii care trebuie să fie decontate în numerar sau care pot fi decontate în numerar la cererea uneia dintre părți, din alt motiv decât neîndeplinirea obligațiilor de plată sau alt tip de eveniment de reziliere.

(2) Agregarea menționată la alineatul (1) nu include pozițiile aferente contractelor rezultate din tranzacțiile menționate la articolul 2 alineatul (4) al patrulea paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/65/UE și nici pozițiile aferente contractelor la care este parte o persoană din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE.

(3) Valorile noționale existente nete menționate la alineatul (1) se determină în conformitate cu metodologia de compensare prevăzută la articolul 5 alineatul (2).

(4) Valorile care rezultă din agregarea menționată la prezentul articol sunt denominate în euro.

Articolul 4

Testul privind tranzacționarea

(1) Dimensiunea activităților menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) desfășurate în Uniune de o persoană din cadrul unui grup se calculează prin agregarea valorii noționale brute a tuturor contractelor care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea la care persoana respectivă este parte.

Agregarea menționată la primul paragraf nu include contractele rezultate din tranzacțiile menționate la articolul 2 alineatul (4) al patrulea paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/65/UE și nici contractele la care este parte o persoană din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE.

(2) Dimensiunea totală a celorlalte activități de tranzacționare ale grupului menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) se calculează prin agregarea valorii noționale brute a tuturor contractelor care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente derivate pe acestea la care persoanele din cadrul acelui grup sunt parte.

Agregarea menționată la primul paragraf include contractele rezultate din tranzacțiile menționate la articolul 2 alineatul (4) al patrulea paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/65/UE și contractele la care este parte o persoană din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE.

(3) Activitățile globale de tranzacționare pe piață menționate la alineatele (1) și (2) se calculează prin agregarea valorii noționale brute a tuturor contractelor care nu sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare și la care orice persoană stabilită în Uniune este parte, precum și a oricărui alt contract care este tranzacționat într-un loc de tranzacționare situat în Uniune în cursul perioadei contabile anuale relevante menționate la articolul 6 alineatul (2).

(4) Valorile agregate menționate la prezentul articol sunt denominate în euro.

Articolul 5

Testul privind capitalul angajat

(1) Capitalul angajat estimat pentru desfășurarea activităților menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c) este suma următoarelor elemente:

(a) 15 % din fiecare poziție netă, lungă sau scurtă, înmulțit cu prețul instrumentului financiar derivat pe mărfuri, al certificatului de emisii sau al instrumentelor financiare derivate pe acesta;

(b) 3 % din poziția brută, lungă plus scurtă, înmulțit cu prețul instrumentului financiar derivat pe mărfuri, al certificatului de emisii sau al instrumentelor financiare derivate pe acesta.

Pozițiile menționate la primul paragraf se calculează pe baza tuturor contractelor care nu sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare și la care orice persoană stabilită în Uniune este parte, precum și a oricărui alt contract care este tranzacționat într-un loc de tranzacționare situat în Uniune în cursul perioadei contabile anuale relevante menționate la articolul 6 alineatul (2).

(2) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), poziția netă pe un instrument financiar derivat pe mărfuri, un certificat de emisii sau un instrument financiar derivat pe acesta în Uniune se stabilește prin compensarea pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte:

(a) pe fiecare tip de contract derivat pe mărfuri care are ca suport o anumită marfă, pentru a calcula poziția netă pentru fiecare tip de contract care are ca suport marfa respectivă;

(b) pe un contract pe certificate de emisii, pentru a calcula poziția netă pe acel contract pe certificate de emisii; sau

(c) pe fiecare tip de contract derivat pe certificate de emisii, pentru a calcula poziția netă pe tip de contract derivat pe certificate de emisii.

În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), pozițiile nete pe diferite tipuri de contracte care au ca suport aceeași marfă sau pe diferite tipuri de contracte derivate care au ca suport același certificat de emisii pot fi compensate între ele.

(3) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (b), poziția brută pe un contract derivat pe mărfuri, un certificat de emisii sau un contract derivat pe acesta se stabilește prin calcularea sumei valorilor absolute ale pozițiilor nete pe fiecare tip de contract care are ca suport o anumită marfă, pe fiecare contract pe certificate de emisii sau pe fiecare tip de contract derivat care are ca suport un anumit certificat de emisii.

În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (b), pozițiile nete pe tipuri diferite de contracte derivate care au ca suport aceeași marfă sau pe tipuri diferite de contracte derivate care au ca suport același certificat de emisii nu pot fi compensate între ele.

La calcularea capitalului estimat nu se includ pozițiile rezultate din tranzacțiile menționate la articolul 2 alineatul (4) al patrulea paragraf literele (a), (b) și (c) din Directiva 2014/65/UE și nici contractele la care este parte o persoană din cadrul grupului care este autorizată în conformitate cu Directiva 2014/65/UE sau cu Directiva 2013/36/UE.

(4) Capitalul angajat pentru desfășurarea activității principale a unui grup este suma activelor totale ale grupului minus datoriile sale pe termen scurt, astfel cum sunt înregistrate în situațiile financiare consolidate ale grupului la sfârșitul perioadei anuale de calcul relevante. În sensul prezentului alineat, datoriile pe termen scurt sunt datoriile care au o scadență mai mică de 12 luni.

(5) Valorile care rezultă din calculele menționate la prezentul articol sunt denominate în euro.

Articolul 6

Procedura de calcul

(1) Calculul testului privind pragul *de minimis* menționat la articolul 3 se efectuează prin raportare la trei perioade anuale de calcul care precedă data calculului, media aritmetică a valorilor anuale rezultate fiind comparată cu pragul menționat la articolul 2 alineatul (1) litera (a). Calculul dimensiunii activităților de tranzacționare și a capitalului angajat la care se face referire la articolele 4 și 5 are la bază media aritmetică a activităților de tranzacționare zilnice sau a capitalului estimat alocat acestor activități de tranzacționare pe cele trei perioade anuale de calcul care precedă data calculului. Calculele se efectuează anual în primul trimestru al anului calendaristic care urmează unei perioade anuale de calcul, media aritmetică a valorilor anuale rezultate fiind comparată cu pragurile corespunzătoare menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c).

(2) În sensul alineatului (1), o perioadă anuală de calcul înseamnă o perioadă care începe la data de 1 ianuarie a unui an dat și care se încheie la data de 31 decembrie a acelui an.

(3) În sensul alineatului (1), pentru calculul dimensiunii activităților de tranzacționare sau a capitalului estimat alocat activităților de tranzacționare care se efectuează în 2022 se iau în considerare cele trei perioade anuale de calcul precedente care încep la 1 ianuarie 2019, la 1 ianuarie 2020 și la 1 ianuarie 2021, iar pentru calculul care se efectuează în 2023 se iau în considerare cele trei perioade anuale de calcul precedente care încep la 1 ianuarie 2020, 1 ianuarie 2021 și 1 ianuarie 2022.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), în perioada de referință pentru calcularea activităților de tranzacționare zilnice sau a capitalului estimat alocat acestor activități de tranzacționare intră doar cea mai recentă perioadă anuală de calcul atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) activitățile de tranzacționare zilnice sau capitalul estimat alocat acestor activități de tranzacționare înregistrează o scădere mai mare de 10 % atunci când se compară cea mai îndepărtată dintre cele trei perioade anuale de calcul cu cea mai recentă perioadă anuală de calcul; și

(b) activitățile de tranzacționare zilnice sau capitalul estimat alocat acestor activități de tranzacționare în cea mai recentă dintre cele trei perioade anuale de calcul se situează sub nivelul celor două perioade de calcul precedente.

Articolul 7

Tranzacții care se califică drept tranzacții care reduc riscurile

(1) În sensul articolului 2 alineatul (4) al patrulea paragraf litera (b) din Directiva 2014/65/UE, se consideră că o tranzacție cu instrumente financiare derivate poate fi măsurată în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei atunci când sunt îndeplinite unul sau mai multe dintre criteriile următoare:

(a) tranzacția reduce riscurile care decurg din variația potențială a valorii activelor, a serviciilor, a factorilor de producție, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor pe care persoana sau grupul acesteia le deține, le produce, le fabrică, le prelucrează, le furnizează, le achiziționează, le comercializează, le închiriază, le vinde ori le contractează sau pe care anticipează în mod rezonabil că le va deține, produce, fabrica, prelucra, furniza, achiziționa, comercializa, închiria, vinde ori contracta în cursul desfășurării normale a activității sale;

(b) tranzacția acoperă riscurile care decurg din impactul indirect potențial asupra valorii activelor, a serviciilor, a factorilor de producție, a produselor, a mărfurilor sau a datoriilor menționate la litera (a), ca urmare a fluctuațiilor ratelor dobânzilor, ale ratelor inflației, ale cursurilor de schimb valutar sau ale riscului de credit;

(c) tranzacția se califică drept un contract de acoperire a riscurilor în temeiul standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]).

(2) În sensul alineatului (1), o tranzacție, de sine stătătoare sau în combinație cu alte instrumente financiare derivate, ce se califică drept tranzacție care reduce riscul este o tranzacție în cazul căreia o entitate nefinanciară:

(a) descrie următoarele elemente în cadrul politicilor sale interne:

  (i) tipurile de contracte care au ca obiect instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea incluse în portofoliile utilizate pentru a reduce riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei și criteriile de eligibilitate ale acestora;

  (ii) legătura dintre portofoliu și riscurile pe care portofoliul le reduce;

  (iii) măsurile adoptate pentru a se garanta că tranzacțiile privind contractele respective nu servesc niciun alt scop decât acela de a acoperi riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a entității nefinanciare și că orice tranzacție care servește un alt scop poate fi identificată în mod clar;

(b) este în măsură să ofere o imagine suficient de dezagregată a portofoliilor în funcție de categoria instrumentului financiar derivat pe mărfuri, a certificatului de emisii sau a instrumentului financiar derivat pe acesta, de mărfurile-suport, de orizontul de timp, precum și de orice alți factori relevanți.

Articolul 8

Abrogare

Regulamentul delegat (UE) 2017/592 se abrogă.

Trimiterile la Regulamentul delegat (UE) 2017/592 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa la prezentul regulament.

Articolul 9

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

([8]) Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 iulie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Prezentul regulament	Regulamentul delegat (UE) 2017/592
articolul 1	articolul 2 alineatul (1)
articolul 2	articolul 1
articolul 3	articolul 2 alineatele (2), (3) și (4) articolul 3 alineatele (3) și (4)
articolul 4	articolul 2 alineatele (2), (3) și (4) articolul 3 alineatul (1) litera (a), articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b), articolul 3 alineatele (3) și (4)
articolul 5	articolul 3 alineatul (1) litera (b), articolul 3 alineatele (5)-(10)
articolul 6	articolul 4
articolul 7	articolul 5
articolul 8	—
articolul 9	articolul 6